

ŠZM ŠEKVOJ

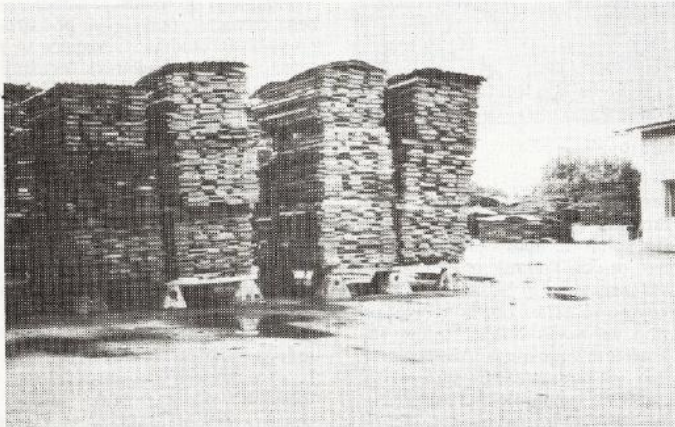
Leto I.

Decembar 1987

Št. 2.

GLASILO KRAJEVNE SKUPNOSTI IN DRUŽBENOPOLITIČNIH ORGANIZACIJ V BIRČNI VASI

Obiskali smo Novoles

Učenci 4. razreda smo obiskali Novolesov obrat Ruperč vrh, ki je del TOZD Žaga Straža. Ogledali smo si prostore, stroje in delo na njih, skladišče in se pogovarjali z vodjo obrata, lesnim tehnikom Stanetom Turkom in delavcem Jožetom Podražajem. Zvedeli smo veliko novega.

Na Ruperč vrhu je skladišče žaganega lesa in decimernica plemenitih listavcev.

Les dobivajo iz različnih krajev Jugoslavije, za kar skrbi nabavna služba. Na Ruperč vrhu so zaradi velikega gibanja zraka izredno dobri pogoji za zračno sušenje desk. Skladišče bodo še razširili.

V decimernici vdolžno in prečno razrežejo les v grobe elemente. Te vozijo v Stražo in jih uporabljajo za različne dele pohištva. Od plemenitega lesa imajo veliko hrasta, jesena, češnje, oreh in tudi kvalitetno bukovo. V obratu imajo: prečno krožno

žago, večlistno krožno žago, avtomatsko krožno žago, tračne žage.

Delo opravlja 25 delavcev, 5 se jih vozi iz mesta s tovarniškim kombijem, ostali pa so domačini in prihajajo na delo peš, ali pa z lastnimi prevoznimi sredstvi, celo s traktorjem. V glavnem so nekvalificirani delavci in v programu imajo interno izobraževanje, da bi vsi zaposleni prišli do kvalifikacije. Večina so to mlajši delavci. Vsi delajo v dopoldanski izmeni. V obratu bi radi zaposlili ljudi iz okoliških vasi, da bi delo potekalo v dveh izmenah. Na mesec zasluži delavec 25 do 26 starih milijonov. Višina OD je odvisna od doseženega plana, kvalitete in izkoristka materiala. Dosegajo 55% izkoristka. Odpadli les prodajajo za drva, uporabljajo za ogrevanje obrata tu, v Gotni vasi in Straži. Del odpadnega materiala v Straži drobijo za nadaljnjo proizvodnjo.

Za varnost pri delu je poskrbljeno. Na strojih so varnostne naprave, delavci nosijo delovne obleke. Zaradi zelo močnega hrupa bi morali imeti vsi glušnike, a jih nekateri ne uporabljajo. Da bi zmanjšali hrup v obratu, so se povezali z inštitutom na Reki, ki bo napravil načrt za sanacijo hrupa.

Vsako dopoldne preneha hrup v obratu, ko se delavci zberejo v jedil-

nici, kjer jim kuharica Anica razdeli malico, ki jo pripeljejo iz Doma ostarelih iz Smihela. Zadovoljni so, ker je vedno topla in okusna.

Dopustniške dni izkoristijo večinoma za delo doma, nekateri pa preživijo del dopusta v počitniških domovih Novolesa v planinah ali na morju.

Učenci 4. razreda iz Birčne vasi

Uspeh ni odvisen od enega

V prvi številki našega krajevnega glasila smo vas seznanili s programom krajevnih skupnosti, ki smo si ga zastavili, cilj pa imenovali z zvanečim imenom »OBDOBJE BOJA IZ NERAZVITOSTI«. Po polletnem delu že lahko ocenjujemo naše uspehe in neuspehe s ponovnim poudarkom, da boj iz nerazvitosti ni le boj posameznika ali članov sveta KS, pač pa slehernega krajana. Poglejmo do kot smo prišli in kam vodi pot naših hotenj.

Ceste

Kot prvi uspeh našega sveta si lahko štejeemo asfaltiranje ceste Gor. Lakovnice — Jurna vas in politje ceste z asfaltbetonom Gor. Lakovnice — Stranska vas — Tunel. Z navedeno akcijo smo pridobili 1050 m nove asfaltne ceste in 1800 m rekonstruirane oz. obnovljene ceste, saj je slednje že krepko načel zob časa. Projekt je v celoti veljal 62.000.000.— din. Finančna sredstva smo zbrali po ustaljenem načinu. Tampon smo pripravili sami, za asfalt pa smo pridobili sredstva Samoupravne skupnosti za ceste oz. del sredstev smo črpali iz blagajne krajevnih skupnosti. Podrobna finančna konstrukcija bo prikazana v naslednji številki našega glasila, ko bo opravljen zaključni račun. Prav gotovo pa je za krajevno skupnost pomembna tudi pridobitev asfaltne ceste na Kremenjak, katero so vinogradniki v celoti asfaltirali iz lastnih prispevkov. Cesta pa je stala 11.430.000.— din.

Vodovod

Akcija vodovodnega omrežja se nadaljuje. Končno je pridobljeno lokacijsko dovoljenje za gradnjo primernega voda Gor. Težka voda — Rajnušče — Rakovnik — Stranska vas — Birčna vas z zaključkom pri prečrpališču. V te namene je Samoupravna komunalna skupnost dodelila skupno 55.000.000.— din, sredstva pa moramo porabiti že v letošnjem letu. Po zagotovitvi Komu-

nale Novo mesto bo z gradnjo pričela po 15. 12. letos.

Ker smo v prvi številki pisali o prečrpališču in rezervoarju, vas moramo seznaniti, da je prišlo do nekaterih zapletov pri pridobitvi lokacijskega dovoljenja. Zadevo smo preusmerili na glavni primarni vod, ker bo s tem urejena možnost oskrbe z vodo nižinskega dela vasi v naši krajevni skupnosti.

Telefon

Prav gotovo je ena glavnih akcij v naši KS napeljava telefonskega omrežja. Z veliko zapletmi in truda smo morali spremeniti lokacijo centrale in s tem tudi projekt. Končno je lokacija predvidena pri Osnovni šoli. S tem pa je izvedena zakoličba zemeljskih linij in akcija mora steči, ko bo to dovoljevalo vreme. Seznaniti vas moramo, da je prijavljenih 197 naročnikov, ki so zbrali 41.350.000.— din. Od navedenega zneska smo 2.300.000.— din zbrali od delovnih organizacij, ostalo pa so prispevali zasebni naročniki. Celotni znesek oz. 40.737.384.— din pa smo porabili za nabavo materiala in doplačilo za centralo. Ker manjkajo še drogovi in sicer 180 kom kostanjevih in 110 kom smrekovih impregniranih, vodimo akcijo za nabavo le teh. Na vidiku pa je tudi akcija o strojnem izkopu in polaganju kablov, ki bo zahtevala dodatna sredstva, zato je gradbeni odbor sklenil, da mesečno pobiramo po 50.000.— din, da bi akcija hitro in učinkovito stekla. Vsi naročniki so dolžni, da od 1. januarja 1988 naprej vsak mesec redno plačajo po 50.000 din do višine 500.000.— din. Rok je vsaki 15. v mesecu.

Elektrika

Obvestimo lahko krajevne Rakovnika in Rajnušče, da se tudi njim bliža svetlejša prihodnost, saj smo že sklenili pogodbo o pričetku del obnove električnega omrežja na tem področ-

(Nadaljevanje na 2. strani)

Srečno, krajani!

Prvič smo prišli s pomladjo. V zelenem, vzradoščenem tonu. S šumenjem smo se porodili. Sprejeli ste nas. Rekli bi, lepo. Sprejemali smo pohvalne komentarje, večjih pripomb nismo zasledili. Le besedo, dve o potrebi enakovrednega pisanja o dogajanjih v sleherni vasi naše KS. Uspoštevali bomo vaše mnenje, vaše misli in zahteve. Nenazadnje tudi zato, da opravimo vaše zaupanje.

Druga številka glasila je pred vami. Tiskanje je omogočil obrat Novolesa na Ruperč vrhu. Kolektivno izrekamo iskreno zahvalo. Nabralo se je toliko zanimivosti, da je za uredniščin svinčnik zmanjkalo prostora. Le nekaj bi še rada napisala z njim: V imenu uredniškega odbora vam želimo srečno, zdravo in delovnih uspehov polno leto 1988. V želji, da še naprej tako lepo sodelujemo vam kličemo SREČNO, ZARES SREČNO!

Urednica

ju. Žal pa bodo morali krajani Gor., Dol. Lakovnic in Jame počakati do jeseni prihodnjega leta.

Kabelska televizija

Prvotno navdušenje za kabel. TV je zbledelo, ko smo izvedeli za pravo ceno. Prepričani smo, da bi krajani težko prispevali večji delež za kabel. TV kot za telefon, in zato smo tudi odstopili od akcije. Vzrok pa je tudi v veliki nesolidarnosti ostalih mestnih krajevnih skupnosti, ki so v prvem zamahu želele deliti stroške z zunanjimi krajevnimi skupnostmi. Sklep za izvedbo te akcije so sprejeli le na Mestnih njivah in v Bršljunu.

Iz navedenih kratkih ugotovitev lahko vidite, da nismo spali in čakali na »odrešitelja«. V prihodnjem letu nas čaka kup dela. Le to pa je edina pot do našega cilja. Še enkrat pa podarjam in želim, da je zaželeno sodelovanje v sleherni akciji vsakega krajana, tiste pa, ki ne želijo sodelovati pa prosim, naj ne ovirajo in izpodbijajo truda ostalih. Če imajo probleme, naj pridejo do nas. Vrata krajevne skupnosti so vedno odprta, zato ni potrebno iskati pravice pri upravnih organih občine, ker moramo na koncu zadevo vselej rešiti sami. Ker je v letošnjem letu to naše zadnje glasilo, želim vsem krajanom naše krajevne skupnosti srečno, zadovoljno in uspešno leto 1988. Naj bo leto 1988 leto našega boljšega in tesnejšega sodelovanja. Vsem, ki ste s svojo aktivnostjo pomagali že sedaj, izrekam zahvalo za pomoč.

Muhič Alojz

Uredništvo v gosteh

Veliki Podljuben

Dogovor je sklenjen. Vsakokrat bomo obiskali prebivalce ene izmed naših dvanajstih vasi in se pogovorili o njihovem življenju, delu, problemih. O življenju njihove vasi. Prvi kraj smo izbrali, sogovornika pa smo tudi hitro pridobili. Prislunimo torej utripu vsakdana v Velikem Podljudnu.

Tovariš Alojz Jerčič je član sveta naše krajevne skupnosti. Zbral je kar precej informacij o svoji vasi. Naši ljudje žive v 29 gospodinjstvih. Moških je osemindeset, žensk pa trindeset. Solo obiskuje osemnajst otrok, štirideset delavcev pa združuje svoje delo v organizacijah združenega dela v Novem mestu in Kočevju. Kmetov je šest, med njimi je eden kooperant Kmetijske zadruge. Splošne podatke torej imamo. Zanimalo nas je, koliko ljudi je aktivnih na različnih področjih našega krajevnega delovanja. Tovariš Jerčič takole odgovarja: »Šest prebivalcev je članov ZK. Pet jih deluje v vaškem odboru SZDL. Jaz sem član sveta, Marjan Pirc in Jože Količ sta člana skupščine KS, Vinko Šmajdek je član poravnalnega sveta, gradbenega odbora za

»Smo v mlekarno pri »MILKI« jo poimenovali...«

telefon in delegacije za zbor KS, Alojz Plantan je član socialno zdravstvene komisije, Bojan Plantan komisije za telesno kulturo in delegacije, Jože Božič je član potrošniškega sveta. Tovariš Jerčič je edini krajan te vasi, ki deluje v krajevni organizaciji ZRVS. Nekaj ostalih krajanov pa je izvoljenih tudi v naših združenih delegacijah. Prosimo, naj nam ne zamerijo, ker v tem trenutku ne moremo naštetih vseh. No, slika vasi je zdaj že jasnejša. Pa povečajmo še malo njeno ostrino. Kako je z delom mladinske organizacije, kaj dela enota glasilskega društva?

»Z aktivnostjo naše mladinske organizacije se ne moremo pohvaliti,« pravi Marjan Pirc. »Pride obdobje, ko je mladih dovolj, ko imajo skupne interese, delajo. Generacija odraste, odide. Zavlada zatišje. Trenutno je malo mladih v naši vasi, pa še mi nismo motivirani za takšno dejavnost. Ne vem zakaj, ampak enostavno ne gre. Mladi danes z razočaranjem gledamo na dogajanja okrog sebe, izgubljamo voljo. Nimamo skupnega prostora. Krajan organizirajo zbornice po domovih, poleti pa kar na vasi. Tudi gasilska enota ne deluje. GD Stranska vas nam je dala motorno brizgalno, a zdaj so še to vzeli. Ostalo nam je le nekaj cevi in občutek nikakršne prave volje, ki bi nas družila v skupnih prizadevanjih. Žal, tako je in nikakor ne moremo mimo tega. Nečesa nam tu manjka. Izgubili smo rdečo nit in zdaj smo v težkem položaju.«

Kaj pa vaški problemi in odnos vodstva KS do krajanov?

Tovariš Jerčič gleda resnici v oči. »Zakaj bi tajili, ko pa je toliko bolečih stvari. Problem vasi je cesta. Ste se že velikokrat pripeljali v naš Podljuben? Se vaš jekleni konjiček ni zjokal nad jamami makadama? V deževju so na cesti prava mala jezera. Pri prejšnjem vodstvu smo velikokrat naleteli na gluha ušesa. Na pesek smo čakali in čakali. Potem smo začeli zasipavati jame s kamenjem domačih dvorišč. Skozi vas imamo asfalt. A tudi na to asfaltiranje imamo grenke spomine. Pripravili smo cestišče za politije, akcija je stekla, asfaltirali smo tričetr

ceste, potem pa kar naenkrat: STOP, nimamo več denarja. Žalostno je to. Počutimo se tako odrezani. Ubogi naši otroci! V zimskem času pridejo vsi premočeni in blatni do šole. Od novega vodstva si obetamo boljši pristop, več razumevanja. Tudi mi smo krajani te krajevne skupnosti. Smo si mar res sami krivi, da smo tu, kjer smo? Vsi vendar ne moremo živeti v eni vasi, kjer bi imeli vsega dovolj. Pa bodimo vsaj malo solidarni. Bodimo prijatelji in naj nam podljubenski gozd ne dela pregraja!«

Pa še eno bolečo točko imajo. Vaško neenotnost. Krajanje se nekako ne najdejo v skupnih interesih. Vsi se ne udeležujejo sestankov, akcij. Osebnih problemov in nesoglasja so njihovi vasi naredila veliko slabega. Žal.

Veliki Podljuben zapuščamo s priokusom grenkega spoznanja. Zapuščamo ga v želji, da se uredi cesta, da se popravijo odnosi med ljudmi. Zakaj smo ljudje takšni? V povprečju ne živimo niti 70 let, pa še ta leta včasih preživljamo v nenehnih sporih, slabi volji. Zakaj je resnica tako boleča? Zato, ker je del nas samih! Kadar se resnica pokopava, kadar se ji ne dopušča, da bi kot bilka prodrla na površino, ona ne miruje. Takrat zbere svojo moč in se prebije z eksplozivno silo. Zdjaj se je prebila. Vsi skupaj pa si želimo, da se kdaj drugič pokaže v drugačni luči. Pa srečno, krajani Velikega Podljudna.

Uredništvo

Vida in člani DRS

Mlekarski šum

Na Gornjih Lakovnicah so imeli letos pravi mlekarski praznik. Oddajalci mleka so ob navzočnosti predstavnika Kmetijske zadruge iz Novega mesta predali v obratovanje novo mlekarsko postajo na Lakovnicah.

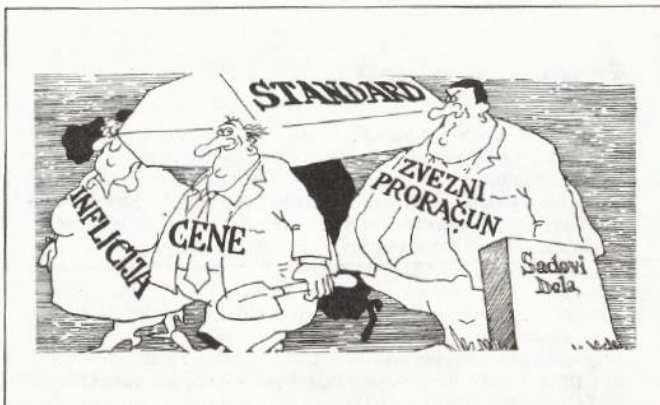
Potreba po takšnem zbirališču se je, spričo velikih količin oddanega mleka in možnosti njegove pokvarljivosti, porajala že več let, odločitev za izgradnjo pa so izoblikovali letos. Sušteršičevi so odstopili prostor, Kmetijska zadruga je investicijo materialno podprla, novomeška mlekarna je poskrbela za 400 litrski hladilni bazen, oddajalci iz Gornjih Lakovnic so opravili 555 ur izvedbenega dela.

Praznična slovesnost je zaradi slabega vremena potekala kar pod streho vaškega skednja. Oddajalce so z recitacijami o mlekarski industriji pozdravili člani DRS Ruperč vrh, besedo pohvale prizadevnim krajanom pa je izrekla njihova mentorica. Sledila je prava mlekarska zabava. Prizadevne mlekarike so vaščane gostile z najrazličnejšimi dobrotami, za dobro razpoloženje pa so poskrbeli tudi Fantje z Lakovnic.

Mlekarski praznik je brez dvoma uspel. Uspel pa je tudi dogovor, da v novem bazenu zbirajo mleko oddajalci iz obeh Lakovnic. Uresničila se je želja ene izmed mlekarič, ki je dejala: »Če bomo s trakom odprli našo mlekarno, potem bi bilo lepo, če bi skupaj z njim prerezali še jezo, ki se je nakopičila ob tem najlepšem kočju Lakovnic.« Morda pa je prek mlekarne zavznel tudi recitatorjev glas: »mlekarike, zdaj se skup združite, da stari si sloves spat pridobite, enotno z mlekom zastopajte to vas, vse ostalo bo zabrisal čas.«

Mlekarike se neutrudno spopadajo s svojim delovnim vsakdanom. Imajo le delo, krave in mleko. Tudi nas so imele. Nekaj kratkih trenutkov. Prišli smo in jim praznik polepšali z delčkom svojih misli. Bile so vesele. Vzdradoščeni pa smo bili tudi mi. V zahvalo za naše pesmi so nam poklonile nepozaben večer. Bilo je tako domače, polno človeške toplote, prijaznih besed in žarečih oči. Občutek vzajemnega spoštovanja je dal poseben pečat temu dnevu.

Spoznanje, da znamo biti še danes tako pripadajoči sočloveku, nas je obogatilo. Polni lepih lepih spominov vam še enkrat ključemo: »Mlekarike ve ste naš ponos, vsak, ki pije mleko, vam ni kos!«

Gasilsko društvo je potreba kraja, ... saj do požarov kar naprej prihaja

Lakovnice

Svečana petdesetletnica

Člani gasilskega društva Lakovnice so letos praznovali 50-letnico svojega društva. Svečano prireditev, organizirano v nedeljo, 11. julija v Štranski vasi, so začeli s prikazom veržne gasilske vaje. V njej so poleg domačinov sodelovali še gasilci iz Štranske vasi, Malega Podljudna in Smihela. O požrtvovalnem delu gasilcev je spregovorila mentorica recitatorske skupine, o pomenu gasilstva pa Franc Bartolj, predsednik občinske gasilske zveze Novo mesto. Namesto komentarija o delovanju društva, objavljamo na željo članov GD Lakovnice, povzetek slavnostnega govora.

»Tovariši gasilci, vi dobro veste, da se, oblečeni v gasilske uniforme, nikoli ne zberete brez razloga. Danes tak razlog imate. Imate ga vi, imamo pa ga tudi mi, ki že vrsto let tako ali drugače sodelujemo z vami. Danes smo se zbrali na vaši svečanosti.

Gasilsko društvo so ljudje, ki so se zavedali potrebe protipožarno opremljenih in usposobljenih krajanov, ustanovili leta 1937 kot prvo tako društvo v naši KS. Njegovi člani so, sicer s skromno opremo, vendar z veliko ljubezni do gasilstva, aktivno delovali do druge svetovne vojne. Med vojno pa je bila uničena njihova ročna brizgalna, uničene so bile cevi, zgorela je matična knjiga z vsemi podatki o takratnem delovanju. Nekaj pa je vendarle ostalo. Ostali so gasilci. Ostali so ljudje, katerih misli so se združevale v želji pomagati sočloveku v stiski. Nekaj jih je med vami še danes in oni so edini še živeči pomniki naših prvih korakov v vrste gasilstva.

Po vojni so morali gasilci v prvi vrsti poskrbeti za novo opremo. S pomočjo prostovoljnih prispevkov so kupili motorno brizgalno, prvo izmed današnjih treh. Leta 1966 so zgradili gasilski dom na Lakovnicah, v katerem sta našla prostor njihova oprema in gasilsko vozilo, v njem so se srečevali gasilci na svojih sejah, krajani na zborih in manjših prireditvah. Leta 1975 so se gasilci prvič udeležili gasilskega avtorelija. Svojo desetino so za ta tekmovanja dobro pripravljali, saj so bili šestkrat zaporedni občinski prvaki gasilskega tekmovanja. Njihov gasilski prostor krasi vrsta diplom, pokalov in tudi zlata značka, ki so jo zaslužili z osvojenim prvim mestom na republiškem gasilskem tekmovanju.

Danes je v gasilskem društvu Lakovnice 111 članov, aktivnih pa je nekoliko manj. V tem obdobju je njihova poglobljena naloga novogradnja gasilskega doma. Obstoječi je postal pretesen za potrebe društva in vseh šestih vasi, iz katerih izhajajo gasilci. Petdeset let dela je za njimi. To so leta, ki pomenijo določeno prelomnico. To je obdobje, o katerem je vredno spregovoriti. Naj bodo znak pozornosti naše besede. Skromne, a vendar iskrene.

Tovariši gasilci, hvala vam za petdeset let vašega delovanja. Hvala vam za petdeset let vašega žrtvovalnosti, humanosti in odrekovanja. Bili ste uspešni gasilci, želimo, da takšni tudi ostanete. Mi potrebujemo vas, vi potrebujete nas. Naš kraj je oplemeniten z vašim delovanjem, prežet je z vašim delom in vašimi uspehi.

Hvala vsem in srečno, tovariši gasilci! Na pomoč!

Svečanost so, z recitacijami o lakonskih gasilcih, popestrili člani DRS Ruperč vrh. Marjan Muhič, predsednik gasilskega društva Lakovnice je podelil vrsto priznanj in odlikovanj, med drugim tudi sedmim še živečim ustanovnim članom društva. Alojzu Šurla, Francu Jeniču, Alojzu Muhiču, Jožetu Brunerju, Francu Hrovatiču, Rudiju Štanglju in Janezu Šurla. Slednji je ob prevzemu odlikovanja podaril društvu 50.000.—din.

Republiško gasilsko priznanje sta prejela predsednik GD Lakovnice, Marjan Muhič in poveljnik Franc Bartolj ml. Priznanja za 30 let delovanja so prejeli: Janez Šušteršič, Štefan Šurla, Franc Bartolj, Alojz Bartolj, Franc Šetina, Franc Bele, Franc Medic, Martin Turk, Jože Može, Franc Bartolj, Ivan Hribar, Janez Kovačič, Franc Hutevc, Franc Hrovat, Janez Muhič, Marjan Muhič, Franc Šlaven, Anton Becele.

Za 20 let: Janez Zupančič, Ivan Bartolj, Jože Cimermančič, Janez Bučar, Janez Jenič, Pavle Kastelic, Mirko Hrovat, Alojz Šurla, Štefan Jenič, Zdravko Muhič, Marjan Može.

Za 10 let: Anton Hočvar, Alojz Šimc, Jože Gazvoda, Marjan Foršek, Jože Muhič, Janez Cimermančič, Silva Golob, Franc Bašelj, Slavka Lukše, Alojz Sušteršič, Može Jože, Stane Sušteršič, Jože Sušteršič, Franc Bartolj, Janez Golob, Franc Hutevc, Anton Bohte, Silvo Lukšič, Janez Bučar, Jože Cimermančič, Vinko Medic, Franc Medic, Ivan Lukšič, Jože Turk in Pavle Jenič.

Slavje so gasilci nadaljevali z veselico, katere izkupiček bo namenjen novogradnji gasilskega doma.

Vida

Štranska vas

Razvejana operativna dejavnost

Gasilsko društvo Štranska vas je bilo ustanovljeno spomladi leta 1955. Ob ustanovitvi je bilo v njem le toliko članov, kolikor jih je bilo potrebnih za registracijo društva. Danes je v njem 117 članov, članic, mladine in pionirjev. Častni predsednik društva je tov. Franc Plantan st., ki je s svojim delom in organizacijskim pristopom mnogo prispeval k uspešnosti društva.

Ze takoj po ustanovitvi smo se začeli dogovarjati za izgradnjo gasilskega doma. Pridobili smo zemljišče,

gradbeno dokumentacijo, nabavili smo gradbeni material. Gradbena dela smo izvajali vse do leta 1965, ko smo dom predali namenu. Ravno tako, če ne še bolj skrbno, pa je potekala akcija za nabavo gasilske opreme. Leta 1958 smo kupili prvo motorno brizgalno in nekaj pripadajočega orodja. V tem obdobju pa je zaživel tudi operativni del društva. Pozornost smo posvetili vajam z gasilskim orodjem in udeležbi na raznih gasilskih tečajih, ki je gasilcem omogočala osvojitve novega znanja, bolj strokovno in kvalitetno dejavnost.

Dom smo torej zgradili, a potrebno je bilo dograjevanje. Leta 1977 smo začeli z gradnjo sanitacij, naslednje leto pa so stekle priprave za izgradnjo stolpa. Leseni stropi so na nekaterih mestih popokali, zato smo v letih 1983 — 1985 zamenjali kritino in strop. V zadnjih dveh letih smo se posvetili ureditvi dvorane. Obložili smo stene in strop, čaka pa nas še ureditev podstrešja, stopnišča ter ureditev okolice.

V zadnjih destih letih smo veliko skrb posvečali mladini in pionirjem. V nekaj letih smo imeli za gasilska tekmovanja usposobljeni dve pionirski skupini. Mladina pa je vsa ta leta sodelovala na vajah in tekmovanjih. Letos se je tekmovanja udeležila tudi ženska desetina, v osnovni šoli Milka Sobar—Nataša podružnica Birčna vas pa deluje tudi krožek pod okriljem našega društva. Za vsa ta operativna dela moramo pohvaliti prizadevnost poveljnikov. Posebno zahvalo pa smo dolžni sedanjemu poveljniku tov. Branku Jeniču za njegovo nesebično delo na področju operativne in preventivne dejavnosti.

S tem člankom bi radi opozorili krajane naj se ob preventivnem pregledu njihovega gospodarskega poslojja prilagodijo komisiji ter sodelujejo z njo. Zavedati se moramo, da je boljše preprečevati kot pa gasiti.

Za vsa zgoraj opisana dela smo poleg finančnih sredstev potrebovali še ogromno delovnih ur in odrekanj. Izrabljam priložnost in izrekam vsem članom, članicam, mladini in tudi pionirjem pristrčno zahvalo za njihov prispevek k nemotenemu delu društva.

Na pomoč!

Franc Hrovatič

Mali Podljuden

V znamenju novogradnje

Naše društvo smo ustanovili pred sedmimi leti in danes združuje v njem svoje interese 64 članov, od tega pet deklet. Povprečna starost članstva je enaintrideset let.

Vodstvo društva predstavljajo: predsednik Marjan Ilar st., tajnik Alojz Ljubi, blagajnik Andrej Grandovec in poveljnik Ivan Petan.

Med najpomembnejšo opremo našega društva sodi kombi IMV, 3200 l traktorska prikolica, motorni brizgalni SORA 800 l in Tomos. Seveda pa so člani opremljeni še z dodatno, specifično opremo.

V letošnjem letu smo sledili našim planskim ciljem. Operativni del društva je redno vadil in vzdrževal opremo, naša največja naloga pa je bila novogradnja gasilskega doma in spremljajočih objektov. V 520 urah delovnih akcij smo naredili betonsko plesišče, streho za glasbene ansamble ter streho nad kuhinjo. Vzidali smo okna v zgornji etaži gasilskega doma, naredili smo ploščo na stolpa, poskrbeli za omet sten v mladinski sobi. Nabavili smo cement in opeko za prezide v domu, zbiralnik za vodo, žlebove, cevi, železni material za stopnice, hidropak in druge malenkosti.

Kjer je delo, so problemi. Tudi mi jih imamo. Novogradnja naj bi bila končana do leta 1991, toda vse kaže, da bomo svojo željo težko uresničili. Naši člani so pri samem delu zelo aktivni, problem pa predstavljajo finančna sredstva. Počasi usihajo in povzročajo upočasnitev del pri notranji ureditvi doma. Kljub sušni finančni situaciji in kljub nekaterim nediscipliniranim članom nam volja do dela ostaja.

Šlozni korakamo po poti, ki smo si jo zastavili ob ustanovitvi. Naše delo pa daje svetlost našemu simbolu, gasilski plamenici.

Marjan Ilar

Skromnost kot vrlina

Sklep uredniškega odbora je izoblikovan: V vsakem glasilu bomo na tem mestu predstavili nekoga, ki je s svojim delom in življenjem vtisnil pečat v prostrano okrilje sekvoj. Tudi prvi predlog imamo: PAVEL GOLOB. Podpredsednik sveta naše krajevne skupnosti, aktivist krajevne org. ZRVS, predsednik krajevne komisije za informiranje, član našega uredniškega odbora.

Moj namen je bil, da z njim spregovorim o dveh področjih njegovega aktivnega delovanja. Pavel je eden izmed najaktivnejših članov KO ZRVS Bircna vas. Ko sva se pred leti pogovarjala o tem, kako gleda na delovanje rezervnih starešin, je izrazil prepričanje, da je v rezervnih oficirjih premalo samoiniciativnosti in delovnega elana. Preteklo je nekaj časa, stvari so se uredile in Pavel je danes drugačnega mnenja. »Tokrat lahko rečem, da je naša organizacija med najaktivnejšimi v občini. Dosegamo lepe uspehe pri izvajanju obveznega in lastnega programa izpopolnjevanj. V preteklem letu je naša organizacija edina prejela posebno republiško priznanje, osvojila zastavico OK ZRVS in plaketo ZRVS Jugoslavije. Franc Bartolj, član organizacije brez čina je za svoje požrtvovalno delo prejel znak ZRVS Slovenije, najvišje zvezno priznanje pa sta doslej dobila tudi Franc Plantan in Anton Junc. Naši uspehi so plod kolektivnega dela in odgovornosti. »Kadar Pavel govori o organizaciji govori v množini. Nikogar ne daje v ospredje, še najmanj sebe. Pravzaprav sem morala kar sama odkriti, da je prav on eden izmed tistih zagnanih posameznikov, ki usmerjajo delo organizacije. Šele, ko sem iz drugih virov dobila podatke o dejavnosti te org., sem videla, da mi je zamolčal zlato značko ZRVS. Raje pove deset stavkov o organizaciji kot enega o sebi. »Nekaj pa me pri vsej stvari vendarle moti,« pravi Pavel. »Na vse naše pohode in tekmovanja vsakokrat povabimo tudi mladince, a z odzivom nismo povsem zadovoljni. Naša velika želja je, da tudi to stvar uredimo in se veselimo skupnega dela in uspehov.« Člani ZRVS pa se lahko pohvalijo z dobrim sodelovanjem podružnične osnovne šole, saj so z bogato vsebino svojih programov (obrambni dnevi, prikazi orožja, prva

pomoč...), njeni redni gostje. Pavel vodi na osnovni šoli streliški krožek. Nadobudne pionirje seznanja z lastnostmi, namenom, uporabo orožja, uči jih streljati. Delo mentorja opravlja z veseljem, saj mu otroci s svojim znanjem vračajo trud, vložen v ta del dejavnosti.

Pavel je človek akcije. Življenje mu pomeni roman, v katerega moraš sleherni dan vnašati neko novo vsebino, obogatiti ga moraš s svojim ustvarjalnim delom in trdnimi odločitvami.

Hčerki in sinu zažare oči, ko mi pokažeta očijevo zlato značko in plaketo, podeljeni od skupščine RK Slovenije, za 50-kratno darovanje krvi. Pavel ju je dobil v zahvalo za tovarštvo in solidarnost med ljudmi. Pavel se globoko zaveda, da je med vsemi solidarnostnimi dejanji, ki jih človek lahko stori, darovanje krvi prav gotovo najbolj neposredno in najbolj človeško. »Dobil sem že veliko priznanj,« pravi, »toda edino, ki mi kaj pomeni, je to. Mislim, da sem vsa ostala pač dobil zato, ker jih nekdo mora dobiti. Srečen sem, ker sem drugim dal del sebe. Spomnim se, da mi je mama v letih, ko sem postajal krvodajalec, pripovedovala, da je v bolnišnici dobila transfuzijo. Ob njenem razmišljanju, kdo neki je neznan darovalec, sem bil tako ganjen, da sem sklenil še z večjo zavzetostjo slediti svoji odločitvi. Lahko človek več da človeku kot svojo kri?« Utihne. Nekje globoko v sebi tako močno pripada tej odločitvi in občutku humanosti. V delovni organizaciji Gornjanci je bil Pavel pobudnik množičnega krvodajalstva, uredil je posebno kartoteko darovalcev krvi. Njegovi sodelavci imajo dobrega vzornika in radi sodelujejo v krvodajalskih akcijah.

Pavel noče govoriti o sebi. Bil je tudi proti temu pogovoru. Ne želi se izpostavljati, ne dela zato, da bi mu nekdo pel hvalospeve. Skromen je. Ta vrlina ga dela tako človeškega, tovariškega: Pavel zna delati z ljudmi. Ljudje mu zaupajo. Radi ga imajo. Verjetno tudi zaradi nešteti litrov krvi, ki so stekli iz njegovih žil v življenja drugih. Čutim se dolžno, da mu v imenu nas vseh rečem: »Pavel, hvala.«

Pogovarjala se je Vida

»Za listje pa ni bilo...«

November je. Sončni žarki pretrgajo megleno zaveso in mi vlijajo nekaj novih moči. Ob pogledu na skoraj prazno listnico se hitro odločim za smer svojega delovanja. Vzajem grablje in odidem v gozd. Hodim, hodim, gledam, malo privzdignem. Slabo kaže. Listje je spodaj mokro in takšnega ne morem grabiti za nastilj. Grablje prislonim h kostanju in odidem v vas.

Grem med ljudi. Pogovarjam se z njimi o vremenu, krajevni problematiki in še o čem. Beseda steče o ŠUMU. Šolar, morda hodi v četrti razred, me vpraša: »Teta, bo še kdaj izšel ŠUM?« Upokojenec, izmučen od življenjskih preizkušenj, z zanimanjem sprašuje po vsebini naslednjega ŠUMA. Začetek je dober, toda... »Koliko denarja je že steklo v nič? Zdaj pa ste začeli še s tem časopisom! Nimate kam drugam porabiti družbeni denar? Boste potem »luksuzirali s cajntengom«, ko bomo druge stvari uredili?« Znanec je očito razkačen. Morda pa je to moč navade. Tako torej? Mi, ki ure in ure poslušamo razlago krajevne problematike, naj bi si zdaj prenapete misli ostrili še s časopisom? Ne, dragi krajani, to ni želja naših koristi. Časopis je naša in vaša potreba. Predvsem zaradi vas in vaše dobre obveščeneosti se trudimo. Komunalna infrastruktura ne bo oškodovana na račun časopisa. In danes, morda bolj kot kdajkoli prej potrebujemo to informiranje. O čem bomo pisali, ko bodo krajevni problemi urejeni, naši cilji uresničeni? Morda o pehanju posameznikov za preživetje? Ne vem, toda zdj se mi, da to verjetno presega okvire našega namena.

Nadaljujem svojo pot. Morda ravno predpraznično vzušje pripomore k aktivnostim tega kraja, v tem času. Vaški aktivisti »letajo« po vasi kot da imajo plačano kilometrino. Srečam predsednika enega vaških odborov SZDL. Hodi od hiše do hiše in zmaguje z glavo. »Pobiram ustne pristanke novo evidentiranih članov SZDL. Ljudje se branijo. Ne zaupajo nam. Ne verjamejo, da še vedno lahko nekaj naredimo s skupnimi moči. Veliko je takšnih, ki niso imeli še nikoli nobene zadolžitve v KS. Bremena padajo na sedanje aktiviste. Naloge so težke, odnos ljudi je velikokrat neodgovoren, neresen. Tisti prvi se v večernih urah posvečajo svojim lastnim interesom, aktivisti pa sedijo, poslušajo. Verjetno bi znali že v polsnu skicirati notranjo ureditev šolske telovadnice. Oni drugi se jim potem smejejo, jih kritizirajo.« Predsednik se odpelje. Pa se spet vrne. 700 din za liter. Pa to nikogar ne zanima. Verjetno je to všteto v pravico opravljanja določene funkcije. Pred gostilno srečam znanca. Spomnim se, da je nekoč tudi on sodeloval pri uresničevanju interesov naše KS. Zdaj pa se le grenko nasmehi. Pa začne naštevati: 1, 2, 3, 4, 5, kmalu bo že 6. Kaj pomenijo te števil-

ke: Leta. Leta, ki smo jih žrtvovali nekemu. Vam in sebi. Za telefon, za vodovod, za ceste. Pravega učinka pa ni bilo. Malo, premalo smo naredili.

Toda, zakaj?

Privabi me glasni pogovor v telovadnici. Stopim bliže in poslušam. Saj ni lepo, a me zanima kaj neki imajo na dnevnem redu. Tiste najbolj glasne poznam. Vem celo s kakšno mimiko obraza govorjajo določene besede. Ure in ure sem jim zrla v obraz. Soba. Mladinska soba. Telefonska centrala. V prvem drugo in telovadnica za nadomestni prostor. Mladine ni, niti njihovega mnenja ne. Oglasijo se graditelji. Takratni mladinci. Oblikujejo neprijetne dialoge. Še vedno poslušam. Milneva druga ura sestanka. Proslava. Kdaj? Sobota ali nedelja? Nedelja! Ne, to pa že ne! Proslava mora biti v soboto. Rahlo mi zatrepetajete noge. Kdo in v kakšnem tonu to zahteva! Sploh ne razumem tega nenavadnega pogovora. Je bila v naši KS proslava sploh že kdaj problem? Je bila? Bomo zdaj delali proslave zaradi določenih tovarišev ali zaradi določenih pomembnih dogodkov? Je to zahvala kulturnikom za njihovo trud? Krasno! Kje mi delamo probleme?! Saj to je nemogoče! Pa me znova presune: »Proslava mora biti v soboto, mladinci pa naj imajo svoj ples kadar hočejo!« Bravo, tovariši! To slišim iz vaših ust?! Kaj mi niste nekoč ravno vi govorili, da moramo mladino spraviti k življenju, da ji moramo pomagati, sodelovati z njimi v skupnih akcijah? Sestanek je končan. Kulturniki zbor! Pet minut kot navadno in dogovor je sklenjen. Ne obremenjujejo se s sestanki, njihova naloga sta ustvarjalnost in konkretno delo. Ne odstopijo od svoje odločitve. Človek mora biti sočloveku človek. Le eden z drugim bomo lahko delali. Proslavo pripravljajo vendar ljudem.

Sedim v dvorani. Pristrujvem proslavi. Uspe. Celo zelo uspe. V praznični vedrini zapeče le grenkoba njenih misli: »So nekateri zaradi časa te proslave toliko vroče krvi naredili — škoda, lahko bi to vročino za druge akcije uporabili.« Ples. Vzušje je povprečno. Ljudje se spogledujejo. Ni jim prav, da so »nekateri« odšli. V znamenju neenotnosti? Ples zaključijo z izgubo. Volje jim ne zmanjka. »V soboto bomo napravili ponovitev,« se dogovarjajo.

Zrem v njihove obraze. Čutim bolečino, občutek grenkobe. Vem, oni znajo čutiti. Odidem. Ob kostanju me še vedno čakajo grablje. Žalostina sem. Ne vem zakaj so nas usta tolikokrat polna praznih besed? Zakaj smo včasih tako neenotni? Razočarana pograbim grablje. Ničesar več ne razumem. V trenutku bolečine obsojam vsa ta nesoglasja med ljudmi tudi ta dež, ki je zmočil zemljo, da še za listje ni bilo...

Vaša Ančka

Rdeči križ rdeče žari

Krajevna organizacija Rdečega križa deluje v naši krajevni skupnosti že od konca vojne naprej, le da je takrat delovala v sklopu OF in AFZ. To je mednarodna, najbolj humanitarna organizacija, ki je nastala na predlog Henrija Donata v Ženevi leta 1963. Prve kali te organizacije na Slovenskem pa so pognale leta 1879. Od takrat dalje pa se je širila in dosegla visoko raven, zahvaljujoč prav svoji dejavnosti.

In kdo so te prizadevne članice?

Jožefa Šimc, Marija Gazvoda, Cvetka Može, Milka Cimermančič, Ana Plantan, Marta Golob, Marija Hrovatič, Martina Golob, Majda Junc, Cilka Drenik, Anica Vesel, Pepca Bukovec, Jožica Ilar, Marija Ljubi, Janja Novak in pa seveda tov. predsednica.

Uredništvo

70 let. Pripraviti je potrebno med 80 do 90 paketov, vsebina je odvisna od razpoložljivih sredstev. Te pakete naše aktivistke raznesejo po domovih.

Vzporedno s paketi starostnikov poskrbimo za »večje pakete« socialno šibkim krajanom. Kriterije za te pakete določamo vsako leto sproti, na podlagi sredstev in poznavanja dejanskega stanja za konkreten primer. Mnenje posredujejo članice odbora RK in social. zdravstvene komisije.

Ostale aktivnosti pa so v manjšem obsegu.

Zadnja tri leta opravimo vsaj enkrat obisk v domu ostarelih občanov v Novem mestu. Pripravili smo jim že kulturni program, obdarili pa smo jih tudi s skromnimi paketi. Sodelovali smo s sosednjimi KS: Uršna sela, Smihel, Drska in mestne KO RK.

Vas Vel. Podljuden pa v tej akciji ni sodelovala.

Del sredstev bo dobilo Pomurje, ki je utrpelo škodo s točo, del sredstev je namenjen za nakup absorberja za bolnišnico Novo mesto, del za nakup kolektorjev za mladinski dom RK na Debelem rtiču, del pa bo za potrebe rdečega križa.

S to akcijo smo dokazali, da smo še solidarna družba, kljub vsem težavam, ki nas pestijo.

Do konca februarja 1988 nas čaka izvedba programske konference, ker takrat poteče že drugi mandat našemu odboru.

Na kraju tega sestavka se v imenu KO RK vsem, ki so kakorkoli sodelovali in pomagali tej organizaciji, lepo zahvaljujem in želim v naslednjem letu veliko osebnih uspehov!

Rkman Zalka

Pri nas deluje pod nazivom Krajevna organizacija RK, ki je pod okriljem občinskega odbora RK. Delo opravlja odbor, sestavljen iz dvanajstih odbornic, zastopnic vsake vasi naše KS. V sedanjem sestavu delujemo že osmo leto, razen dveh menjav. Tesno sodelujemo s socialno zdravstveno komisijo in seveda s krajevno samoupravo.

Delo odbornic je brezplačno in prostovoljno, sredstva za aktivnosti pa pridobivamo tako in toliko, kot je družba naklonjena temu. Precej posluha za to ima vodstvo KS, Center za socialno delo Novo mesto ter Občinski odbor RK Novo mesto.

Med naše največje in najzahtevnejše naloge sodijo vsakoletna »srečanja starostnikov«. Ob tem poskrbimo za kulturni program, ki ga izvedejo šolarji s pomočjo prizadevnih tovarišic, pevcev MPZ Ruperč vrh in članov DRS Ruperč vrh, malico, ki jo pripravimo me same, ter razvedrilni del.

Ta akcija zahteva veliko dela in truda: Koliko nam to uspe vedo tisti, ki se teh srečanj udeležijo. Naša želja je, da bi se jih udeležilo večje število starostnikov, saj je to samo en dan v letu, ki je namenjen prav njim.

Druga večja naloga je vsakoletna novoletna obdaritev starostnikov nad

Pobiranje članarine je sestavni del naših prihodkov. Zdravstvena predavanja so ponavadi združena z roditeljskimi sestanki, letošnje bo 14. 12. 1987.

Krvodajalske akcije zadnja leta zelo stagnirajo.

Z zbiralnimi akcijami denarja, obleke in papirja smo zbirali denarne prispevke ob potresu v Črni gori, šolski otroci pa papir in obleko. Zadnja zbiralna akcija smo imeli v mesecu oktobru. Ta je bila zastavljena širše, saj je bila organizirana na vsem področju Jugoslavije.

Akcija v naši KS je tudi zelo uspešna. Na razpolago smo imeli bonov za 20.000.— din, skupno smo nabrali 155.660.— din. Po vaseh pa je bilo zbrano:

— Rakovnik	7.500.— din
— Rajnušče	10.000.— din
— Ruperč vrh	22.500.— din
— Dol. Lakovnice	4.200.— din
— Stranska vas	34.150.— din
— G. Mraševo	12.000.— din
— Mali Podljuden	4.500.— din
— Petane	2.900.— din
— Vrh pri Ljubnu	10.000.— din
— Birčna vas	38.050.— din
— G. Lakovnice	5.560.— din
— Jama	4.200.— din

Naša anketa

O čem naj šumimo!

Pravijo, da je potrebno otroke že v šoli motivirati za razne aktivnosti njihovega kraja. Mi smo to storili. Pionirje smo povabili k sodelovanju, oni so se odzvali in s pomočjo svojih domačih in tovarišice pripravili anketo. Vprašanje je torej postavljeno, odgovore pa tudi že imamo. Pa preberimo.

Brigita Gašper: »Moj očka si želi, da bi v časopisu pisali o dejavnostih v krajevni skupnosti, sestra bi rada reševala »ŠUMECE« KRIŽANKE, mamica pa bi bila vesela, če bi lahko prebrala kakšno novo odkritje »Ančke s Podljudna« (kdo je ta Ančka vedo vsi, ki berejo ta časopis in hodijo na proslave).«

Ljubinka Popovič: »Jaz si želim smešnic in ugank, mamica kaj novega iz naših vasi, oči in brat pa članke o delu gasilcev«. (ta dva bosta danes gotovo prišla na svoj račun!)

Janja Hrovatič: »Rada bi v časopisu brala spise o morju in hribih, mamica bi bila vesela kuharskih receptov, sestra smešnic, oči pa prispevke o delovanju DPO v krajevni skupno-

sti«. (Janja, prosi mamico, da vam speče novoletne storže!)

Jani Štangelj: »Oči bi rad bral o zgodovini ruperškega gradu, mamica o zanimivostih v vasi Jama, midva z bratom pa kaj o letalih«. (Mamičino in očijevo željo bomo kmalu izpolnili).

Andreja Šurla: »Rada bi križanke, mamica kuharske recepte in zanimive zgodbe, oči prispevke o gasilcih, bratec pa smešnice«. (Andreja, križanka bo prihodnjič!)

Tako torej. V prispevkih, kjer manjkajo primki so odgovori naslednji: mamice — recepte in še enkrat recepte, o Ančki in njenih prigodah, očetje — sveže športne novice (to bo pa težko, saj v šestih mesecih postane vsaka informacija skorajda že zgodovina), otroci — križanke, smešnice. Prav. Potrudili se bomo. Vam in nam v veselje. Pa bodimo kot dedek Mraz. Želje bomo vam začeli izpolnjevati že danes. Ste zadovoljni? Pišite nam!

Opombe je napisala urednica

Novoletni storži

Novoletni čas je čas obdarovanj

Tokrat smo darilo pripravili tudi mi, a le izjemoma. Bilo je toliko želja, da jih nismo mogli prezreti.

Drage gospodinjice, predlagamo, da sebi in svojim osladkate in olepšate trenutek svečanosti z novoletnimi storži. Recept je tu:

V trd sneg 4-ih beljakov vmešajte 200 g sladkorja, z nožem konico cimeta in malo limoninega soka. Masi pa nato med rahlim privzdigovanjem dodajte 200 g prepečene kokosove moke. Pecite 20 — 25 minut v pečici s temperaturo 130 — 150° C. Po dve krpici takoj »zlepite« z maso iz rumenjaka, vanilija in surovega masla. Naj vam teknejo!

AVTROPROMET, GOSTINSTVO IN TURIZEM
 "G O R J A N C I"
 NOVO MESTO - STRAŽA

LINIJA: NOVA - II
 PRIMESTNA

TOZD AVTOBUSNI PROMET

PREVOZ: STALNI POTNIŠKI

LINIJA: NOVO MESTO - KOROŠKA VAS - STRANSKA VAS - NOVO MESTO - BRŠLJIN

D 1	D 2	D 3		KM	POSTAJE		D 4	D 5
4.45	12.40			0	NOVO MESTO	P		23.05
	12.44		:	2	LOČNA	:		
	12.46		:	3	ŽARJA VAS	:		
	12.48		:	4	GOTNA VAS	:		
	12.50		:	5	ČRMOŠNJICE "K"	:		
	12.55		:	6	TEŽKA VODA	:		
5.00	13.00	15.10	:	10	KOROŠKA VAS I	:	15.10	22.50
5.04	13.04	15.14	:	11	KOROŠKA VAS II	:	15.06	22.46
5.08	13.08	15.18	:	12	JUPNA VAS	:	15.02	22.42
5.12	13.12	15.22	:	14	LAKOVNICE	:	14.58	22.38
5.16	13.16	15.26	:	16	STRANSKA VAS I	:	14.54	22.34
5.18	13.18	15.28	:	16	STRANSKA VAS II	:	14.52	22.32
5.20	13.20	15.30	:	17	RUPERČ VRH	:	14.50	22.30
5.25	13.25	15.35	:	19	SKRJANČE	:	14.45	22.25
5.26	13.26	15.36	:	21	SMIHEL	:	14.44	22.24
5.28	13.28	15.38	:	22	BOLNIČA GG	:	14.42	22.22
5.30	13.30	15.40	:	24	KANDIJA H.	:	14.40	22.20
5.36	13.36	15.46	:	25	LOČNA	:	14.34	22.14
5.40	13.40	15.50	:	27	NOVO MESTO	:	14.30	22.10
5.45	13.45		P	30	BRŠLJIN	0		

OPOMBA: AVTOBUS VOZI OD PONEDELJKA DO PETKA

ROK VELJAVNOSTI: OD 1.6.88 DO 31.5.1989

**Srečno
 1988!**

»ŠUM SEKVOJ« izdaja svet
 krajevne skupnosti BIRČNA
 VAS, ureja uredniški odbor: Vi-
 da Rataj (odg. urednik), Srečo
 Petric (teh. urednik), Pavel
 Golob, Marija Hrastar, Franc
 Bartolj, Boris Zajc. Naslov
 uredništva: Birčna vas 1, Novo
 mesto. Grafična priprava DIC,
 TOZD Grafika.

